

BUREUS, JOHANNES
MATTSSON

Nymäre wijsor. Anno Christi, 1637.

Tryckt i Vpsala. Aff Eskild Matzson.
1637

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

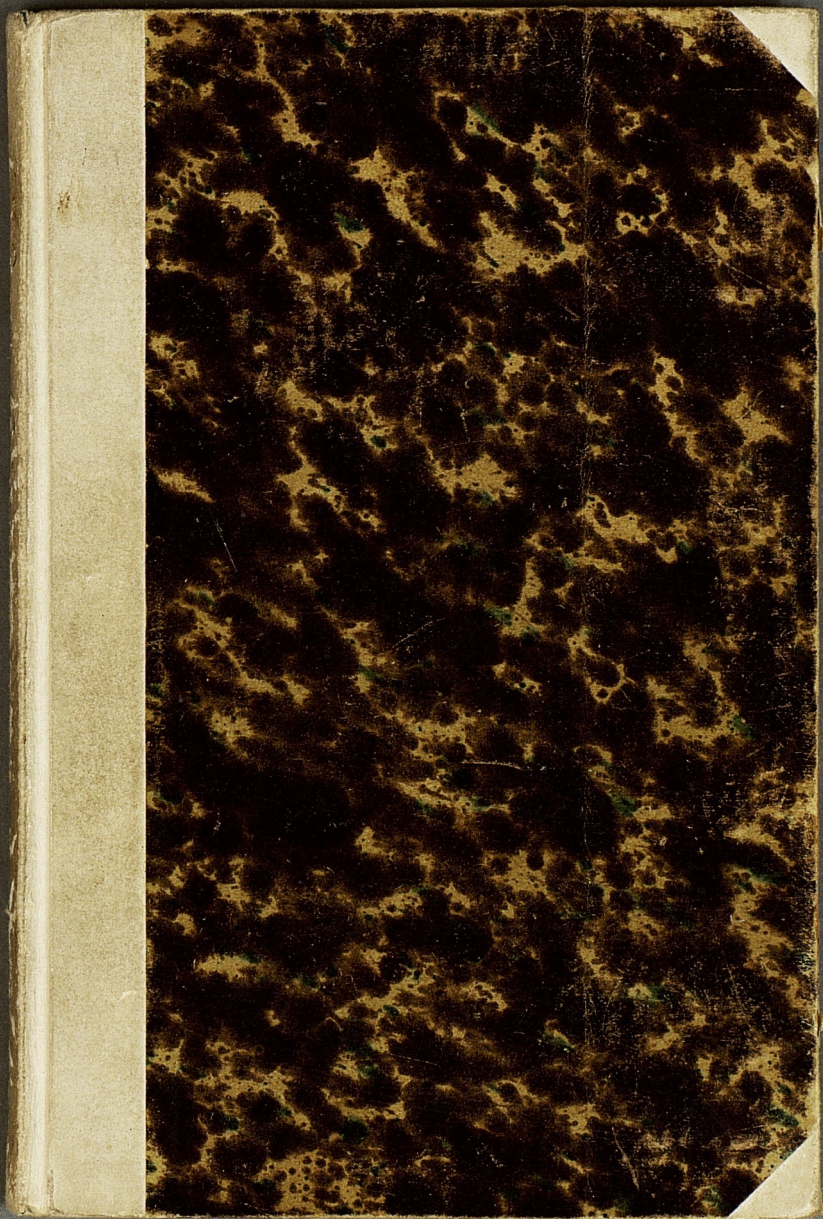
- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

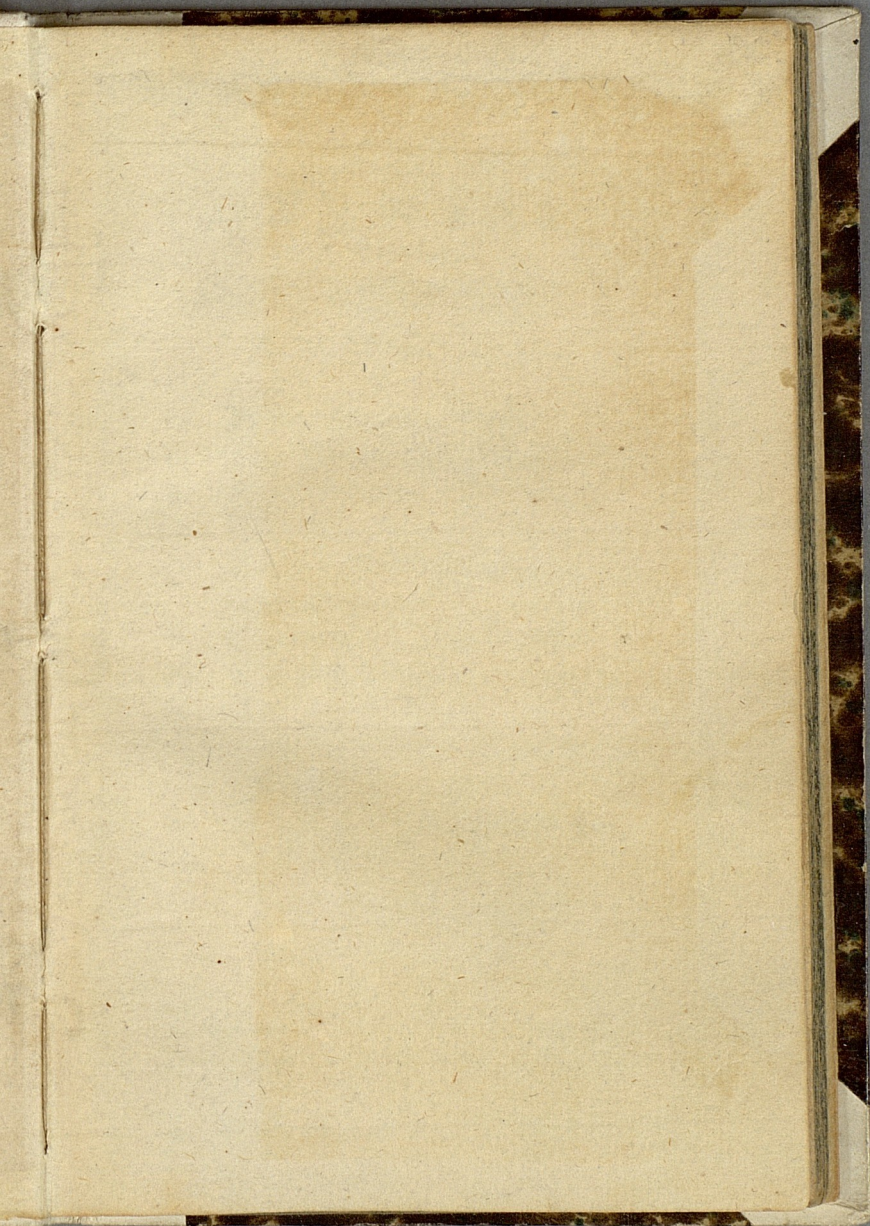

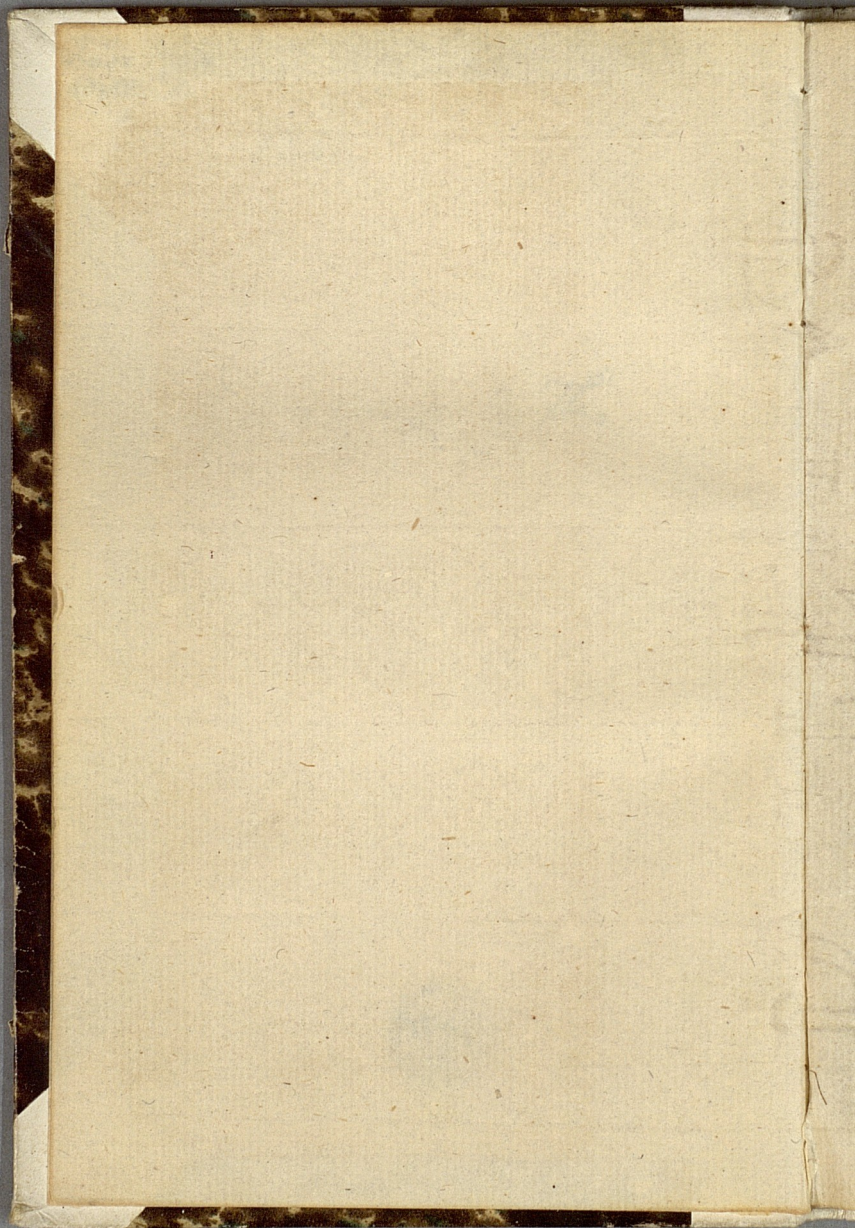
Fors 1700.
Witt. h.

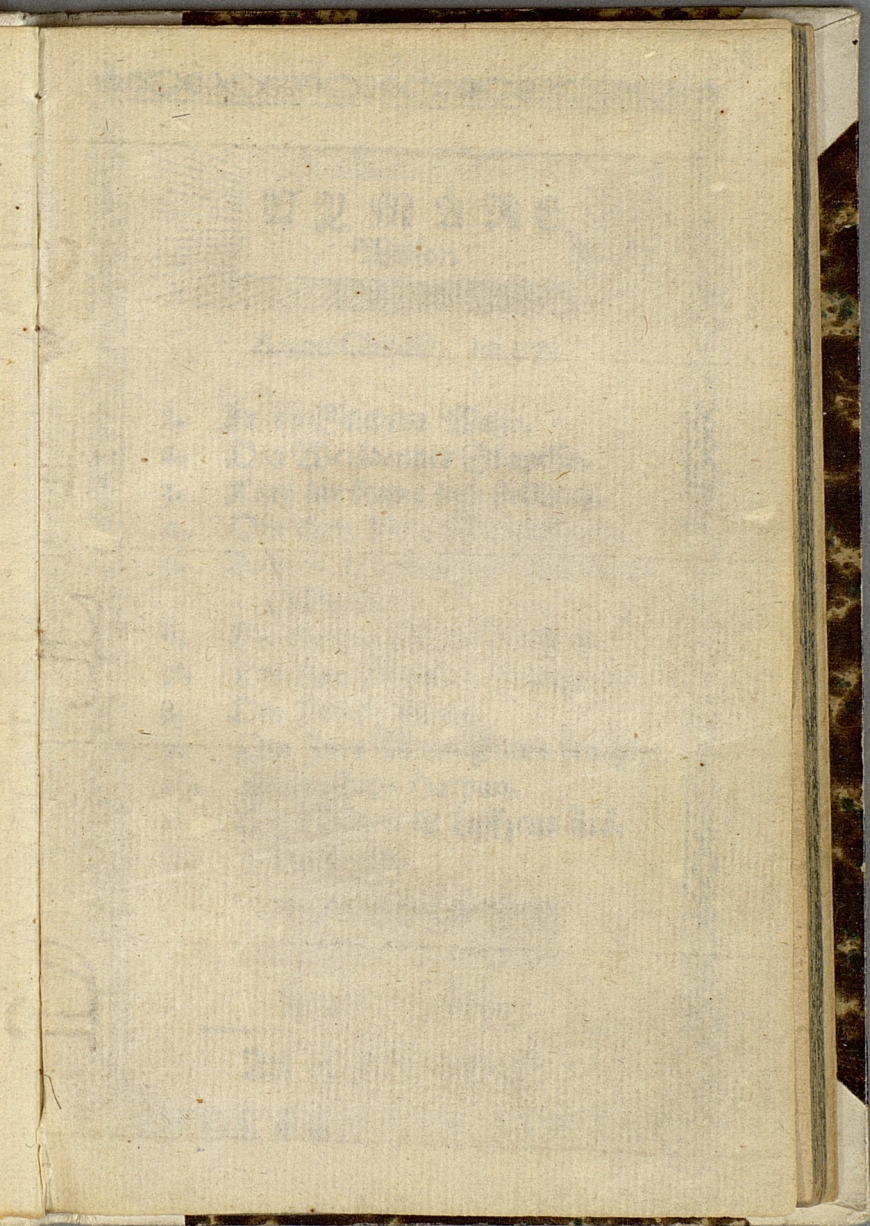
F1700
1866

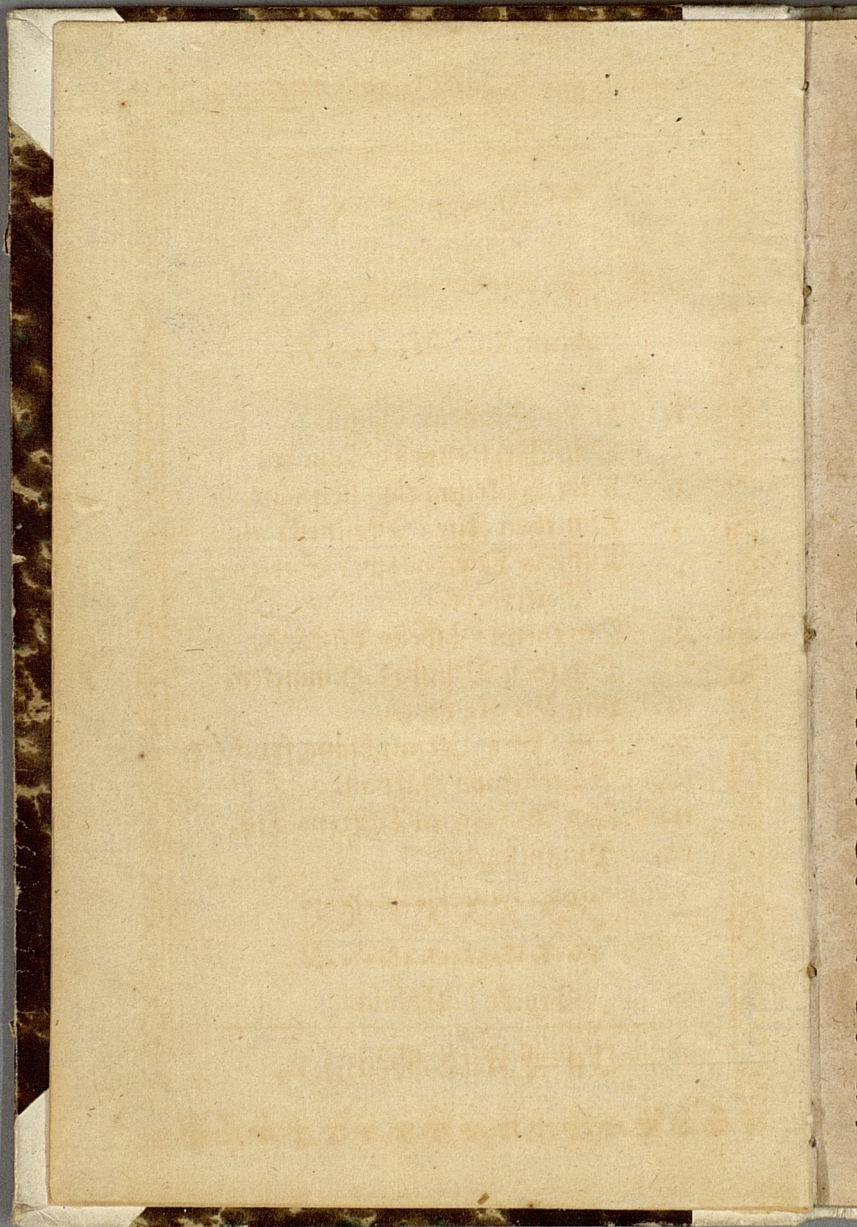
Bureau, J. Th.

N Y M A R E,
Wjsor.

Anno Christi, 1637.

1. Är en Student Wjsa.
2. Om Werldennes Skapelse.
3. Rare lär kenna tigh selfwan.
4. Om then Inra Menniskion.
5. Andens Qwidaofwer Sielenes
Säkerheet.
6. Om thenna Tidens Tilstånd.
7. Om then Minsta i Himmelen.
8. Om Yerste Tiden.
9. Om Inre Menniskians fruchter.
10. Achtenkaps Harpan.
11. Om Wägen til Lijffzens Trä.
12. Pligningen.

Tryckt i Upsala.

Niff & Stild Maxsen.

I.
Studente Wisan.

1.

Iagh wil medh Frucht studera/
Vthi then Zelgha Skriffe/
Mitt Weten ther medh förnera/
Och stoda Gudz Bedrifft:
Hans wilja wil iagh lära/
Honom til Wiljes gå/
Hans Namn til Pröjs och Ähra/
Swadh hälst iagh fatta må.

2.

O Jesu giff tina Nåde/
Som sielfwa Livset äst/
War medh i Råd och Dåde/
War du mins Zierras Gäst:
Vplys min Siäl och Anda/
I tin Guddomliga Text/
Lät migh så see thet Sanna/
Migh lära kan tu bäst.

3.

Swadh du aff migh begiärar/
Thet skal du gierna så:
Swadh iagh tigh achtar Lära/
Kan tu ey annars nå/
An at tu Migh til ähra/
Ett Enast har ospart/
Du må tigh ey beswära/
Om tigh syns fögha qwart.

Jesus

A ij

4. Th

4.
Känne Ah hwadh är thet min H.erre/
Sve- Som iagh kan giffua tigh?
nen. Vjel är iagh (ty werre/)
Min Tarff giffuer tu migh:
Ty Himmel haaff och Jorden/
Ja/ Alt är i tin Hand/
Min ästu selfwer worden/
Swadh är tigh nefas kan.

5.
J.esus. När tu så widt besinner/
Alt Jagh är gifwin Digh:
Så kan du och wäl finna/
Swadh Kum som höfwes migh/
Titt Zierta är allena/
Som bäst behagar migh/
Där migh thet fulwål renat/
Så är tu tackeligh.

6.
K. S. Besök migh J.esu Käre/
Mitt Zierta offerar iagh:
War self thet J en H.erre/
Gör efter ditt behagh.
Min Drift må Jagh bekänna/
Jagh har offiärat thet/
Medh Synd och säkert Lefnat/
Min Herre war ey wredh.

7.
Widh Tigh wil iagh migh hyggia/
Min Skatt och enda Tröst.
Alt werldligt låt migh styggias/
Blif när migh ändalöst.
Vplys mitt Minne och Sinne/
At iagh Tigh facta må:
Så wil iagh Siunga Minnen/
Om Tigh och tina Nåd.

8. Kätt

8.
Rätt som tu mon begära/
Så skal tigh genast see/
Min Nåd skal tigh thet lära/
Medh Ögon skal tu see/
Swadh Jagh har Minom ärat/
I thenna sista tidd:
Bliff widh mit Ord så gärna/
Så finner tu min Fridh.

Jesus

9.
E wari Jesus ärad/
Och så hans helga Nåd/
Hans Ord wil Jagh frambara/
Om honom qwädhä så:
Seligh förrethan Anda/
Seligh i Ewigheet/
Seligh som Nädens sände/
Aff blott Barmhertigheet.

A. S.

II. Om Werldennes Skapelse.

I.
Dörrian för alt annat/
Som Gudh har så tilredt:
Så Skapte han försanna/
En Himmel/ som man weet/
Aff Mose nämndan finna/
Eden/ Wällust är thåt/
Ther bo alt Andar inne/
Som nyttia Lijffens Trä.

Gen. 2;
10.

2. Och

2.

Och så fop Gudh then Jorden/
Som först war öde och tom/
Men prydd och fruchtsam worden/
När Adam tjt vp kom.

2: 9.

Then Jorden är then samma/
Som lofwas öf til pris/
Ther Änglar och Siälur hamma/
Och kallas Paradis.

Ex. 20:

12.

Ther Änglar och Siälur hamma/
Och kallas Paradis.

3.

Han gjorde än ther vnder/
Ett Watn/ så nämnes thet/
Som mörkt war i Affgrunden/
Man kån hwar Nat ther wedh/
Men öfwerst Anden hwilde/
In til Gudz Ord kom medh/
Från Mörktrena Liwset flide/
Vp Liwset mörkret nedh.

4.

Alt Watnet mon han flia/
Skärt vp och Grunlet nedh/
Efter sin ägen willia/
Medh Chymiskt sätt och sedh:
Han fäste en Strått där nullan/
De kallas Firmament;
Kastag/ vran willan/
Ar Strått å Swensko wende.

5.

Nymären om det Skära/
At thet är i wår led:

43: 2.

Mon Jesaias bära.

66: 12.

Och David hugnas wedh/
At Watn och Eld ey flada/
När ther igenom gås/
Det Sundet skal en wada/
Sör än Herberget nås.

Nu. 31:

23.

Det Sundet skal en wada/
Sör än Herberget nås.

6. Bart

6.

Bart nog mon Moses milde/
Om Stråkten handla dår/
Den våggja Watnen skilde/
At ewigt bliwa sår.
Zimmel så het den Streckten /
Then ån mörckt wåder war/
Til thes at Stiårna slåchten/
Sick Ljusset vppenbar.

Ge' 1: 6.

14. v.

7.

Wetskap om Zimmelen öfra/
Har ey Philosophus:
Om Zimblars Zimmel röra/
Sågh David Moses Liws/
En nyian seer Johannes/
Sanct Peder står ther hos/
Zos Jesaiam sannes/ 65: 17.
Then Aldra är sin Fos.

Ps. 68 34

De' 10:

14.

Xp' 21:

2·Pet' 3:

31.

8.

Rått på then Tridie Dagen/
Thet Grumblet skiptat wart/
Somt bleff i Wåta Lagen/
Thet andra wart så bart /
Thet Torra Kallas Jorden/
Thet Wåta heter Zaff.
Zwadh sidst vr them år worde/
Wet Moses såja vtrass.

Ge' 1: 24.

9.

Æ wari Gud; Nåd; årat/
Sam off teer sådant Liws/
Zan wårdes flere lårat/
Som bo i Lerchws.
At the må thet besinna/
Zår tarwas sårdels Nåd /
Thet forne ey kunde finna/
Zåd fins Nu i förråd.

A iiii

III.

III.

Kare lär känna tigh
sielfwan.

1.

Shen tigh rätt sielfwan känner/
 Han känner och JEsum wål/
 Then som then Nådhen hånder/
 Han må wål heta Så.
 Ty wil man Guds Nåd tiggia/
 Genom wår Frelser man :
 Han lære off thet bygga/
 Thet ingen eliest kan.

2.

At en tigh sielfwan känner/
 Thesikest JEsum rätt/
 Thet lære hans Känn swenner/
 Må see på sådant sätt :
 Sitt Orprung skal han wittia/
 Så och sin Tårftigheet/
 Sidst om han må tigh flytia/
 Til bättre Lågenheet.

3.

Ursprunget vthan Skämptan/
 Ar Alföns Triggia widd/
 Thet af Adam wardt hemtat
 När han wart samman smidd.
 Ty kallas weriden Mindre/
 Swart Zion som finnes til :
 I Try the åter svingras/
 När Gudh den skilja wil.

4. 3

4.
I Jorden then wij tråde/
Togh Gudh i ödachtigt Leer/
Och gjorde en Kropp wij skåde/
Then hwar för öghon seer,
Then heter aff Paulo Siäligh/
Ty Siälen hon häfde ar thän/
Han skil hwar ar wat särligt/
Alt Öwinkön ifrå Män.

I. Cor.
15: 44.

5.
Dhet Stoffet Moses om måler/
Ther aff wart Andeligh Kropp:
Them wij nu kallom Siälar/
Gudh stelf aff Stoffet Skop.
Ther i år Anden sången/
Som Siälen vthi sin:
Lofning the båden länge/
Aff Johan ther besin,

Op 2.2.
17.

6
Så skrifwa Moses torde/
At thet wart til en Siäl/
Ther Gudh aff Stoffet gjorde/
Besin man Orden wäl.
Merck ån grant vthaff Låsten/
Hans Ord the hafwa Skäl:
Dit in Gudh Anden blåte/
Ther wart en iusligh Siäl.

7.
Skärskodom en Tryhö ring:
Ther första Stoff och Siäl/ Pl. 44:
Ther Andra i samma ordning/ 26.
Ar Stofft och Blodh m och Siäl/ Le. 16:
Ther Tredie wijer Klaru h/ 8.
At Blodh mon beta Siäl: De. 12:
Hwart sannas vppenbarligh/ 23.
At man må kallat wäl.

A v

8. Led.

Ledsaga oss Moses mände/
 Högst vp i Tredie Werld :
 6: 3: 24. Ty thedan är vår Ande/
 2: 7. Hinsidon Kerubs Swerd :
 Inbläst i samma Låsa
 Som war aff Stoffte Skapt :
 Ty så Kan then nu Låsa/
 Som för hade mödan tapt.

Jagh wil och thet här måla/
 Swadh Moses Klarligh skreff/
 1: 27. Om Memissians Trenne delar/
 När then först Skapat bleff.
 Thet högsta war en Ande/
 Gudh til sitt Beläte skop :
 Til Gudarnas thet andra :
 Sidst Mans och Qwinno Krop.

Wist är och thet at Mannen/
 2: 8. Bleff högd til Midie Werld/
 3: 3. Swets thet aff sielfa fanen/
 Genom sin Zusters flård /
 Hon wille bland Gudom höjas /
 Som wete båd onds och godt/
 Thet Qnda mone strax röjas/
 Thet Goda så slap hon ey åt.

3: 23. Nidh hjt i werlden Lägsta /
 Olydnan dross them Tu/
 Slik Nödh så Barnen frästa/
 Som vsloms här än nu/
 Så westu wäl aff Arffet/
 At tu äst swept i Synd/
 Ty är tigh gensta Tarffet/
 Tu flyt til Guds Mistund.

12.

Gudz Nådhan fan Rådhan för Nöden/
 Och Nitet ofwerwan/
 Vthlofwade in i Döden
 Sin enda Kiära Son/
 At the som honom hylla/
 The blifwa Dödhens qwitt/
 Ty Medlaren mon förkylla/
 The niuta Liffwet frutt.

13.

En Medlare Gudh off sände/
 Som heter Iesus Christ/
 Han åtogh wårt ålende/
 Hans Dödh borttogh wår brift:
 Hår ledh han vthi Bötet/
 (Som hwar man kunde see/)
 Hans Präste kall war bötet/
 Gudz Wiljether medh tee.

14.

Sedan som alt war åndat/
 Ther som hår skulle see/
 Mon han til Himbla lända/
 Sin kärleek Brödröm tee.
 Ther sitter han en Konung/
 Wij wentom dageligh hjüt/
 Off hemta til sin Wåning/
 Först binda Hundens Njüt.

15.

Tå wij ther hafwe regnerat/
 Medh Christo så mång år/
 Som Sidsta Boken noterat/
 Och i sex verser står:
 Går Zunden löst yr kåden/
 Til Spyion ån en gång/
 Gör yppor alt emedan/
 Sidst satt i åndelös twång.

Op. 20:

2.

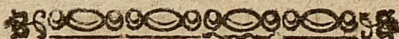
7.

8.

10.

16. Ewins

Ω mega mån Lykten siunga/ Som slute Tu A B C/	(v. 5.)
Then fempte Stenen vr Eliungan/ Han gör tigh Bore We.	666.
Ezekiel gifna Ordstäfwe/ (Som i hans Tolffte står/	v. 23.
Medh räknande helge Bokstäfwer/)	647.
Mon wäsa tigh samma ähr.	

IIII.

Om then Inra Men-
nistian.

I.

Jagh svinger en märkeligh Wäsa/
Om en högboren Mö/
Särkomsten henne mon prösa/
Aff förstligh ätt och frö.
När hennes tijdh war framme/
Nöt hon en Ehta Man/
En Kungson war then samme/
Som ärfde många Land.

2.

Tu war thet icke förlänge/
För än en Ofråls man/
Kom medh vthi vngänge/
Bort lockan tilbödh han/
Medh sigh vthi en Bula/
Affsids i Jorden nedh/
Then mörcka och then fula/
Och göran fram ther medh.

3. Går

3.
Går hon framgent medh honom/
Så blir hon qwit sin man/
Och alt som är i Wänom/
Och får ett Sluna namn ;
Men styr hon slita flytning/
Och bygges widh sin Man/
Så blir hon wist en Drottning/
I ewigh Brudahamn.

4.
Ly må min kärest tänkia/
Iagh far medh fåfång dight/
Til Gudz Ord wij oss länke/
Ther finnom wij och slikt.
Nymåre mon iagh finna/
Vthi Gudz färbur/
Wår Siel har Brudafynne/
Och Anden Mans natur.

5.
Besin min hiertans Färe/
Wårt Swenska Tungemål/
Kunt vth mon ther tigh låra/
Ly felas om en Nål/
Wij wete at Zon är Sielen/
Så Krop som Ande Zan.
Trygt nyttier man de Skialen/
Som ingen ryggia kan.

6.
Om min Wen för til minnes/
Och har på Sinnet lagt/
Så skal ther grundliga finnas
Swadh Skrifften hafwer sagdt/
At Sielen och Anden bundos/
(I henne ingöts han)
För än the båden finnos
I Adam första Man.

7.
Rätt thetta Bandet ådta/
Som samser Anda och Siäl/
Mon Kroppen jämt Anfehta :
Tyks hafwa fågre Skäl.
Ty han har på sin sida/
All Werldzligh stånd och lust
Thit söker och til tjda
Saltfanen medh sin pufst.

8.
Går Siälen In til Andan/
Som ens är Jesu Christ /
Ther får hon råda landom
En Drotning vthan brift.
Men går hon Ut til Rådet/
Ther har hon glädien mist/
Och fins i Diåfla mötet/
Ther får hon bita qwift.

9.
Zår Kan mÿn Fårest nimma/
Zwadh Echrenskap thet är :
Thet är then Menniskian Inra/
Som nampn aff Andan bår.
Zår Siälen lust til Rådet/
Så får hon Rådligt nampn.
Slyr hon sigh inga böter/
Så får hon wiffa skam.

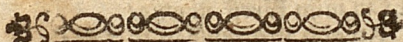
10.
Gaf Yrk Nu Tron En Styrkia/
Nim hwadh then Inra giör :
Zwar dygd bår henne wirkie/
Slikt sielf aff Skrifften spör.
Ther i min Wen tigh öwa/
At iagh må se min lust/
Och Kan ther vthaff prøva/
At Gudh har tigh vplyst.

11.

Daghstiernan monne här skina/
Som Gudh har före sät/
Sijn nåde stund och tima/
Wil han oss hafwa redt.
Vad fågna stift Lymåre/
Mijn käreft vthan meen/
Pryd tigh medh Tucht och Åhra/
Tigo offra Gudhi reen.

12.

Swindfot/ mijn Ziertsans fara/
Weet wäl at Tijden har/
Som Lius t bort kan bära/
Man må ey hallan qwar.
Ty wil iagh min wån wäsa/
Thet Christus wiste migh/
Lät tu så titt Lius lysa/
Som Stiernan lysar tigh.

V.

Andens Orwda om Siäl-
lennes Säkerheet.

1.

Iagh wåknade ett sin en Morgon/
Jagh börde en Fogel siunga/ (stund/
Jagh vndrar än nu så margelund/
Nigh duncka bådhe Zierta och Luns
Thet iagh så hörde lydde så: (ga.
(Zans Ord the woro ey många)
The tänkia åy ther ens vpå/
At them skal illa gånga.

2. Jagh

2.
Iagh stegh strax vp i samma Stund/
An hörde iagh Foglar siunga:
Iagh snabba migh stad i nästa lund/
Sår quiddes om Sångslet tunga:
En liten Fogel som migh satt näst/
Han böriade strax en Wissa:
Den högste Christ som oss har frälst/
Han gifwe wårt Trång en lösa.

3.
Iagh är ett Liws til Siäl och Krop/
Af Gudi sielfwom sänder/
Dit skal iagh sidst/ thet är mit hopp/
Swar til sin Ursprung länder.
Nu har mijn Brudh afklädt sin Skrud/
En skamlös Skötia blifwit/
Til Kösligh lust/ emot Gudz Budh/
Til Kroppen alwärt gifwit.

4.
I fordom tjdth iagh Fänder war/
Afhållen af Helgon alla:
Thet sannar Skriffren vppenbar/
Ther någor then på Kallar:
Men nu är Iagh så i föracht/
Ja måst ibland the Lärda/
At ingen migh wil (snarast sagt)
Nu wåga mot Pennings wårde.

5.
Sanct Judas sågh til thenna tjdth/
Ther han them Siäliga Kallar/
Som wele oss driwa med hugg och skrid
Söt Stympare han them haller.
I Nittonde Versen vppenbar/
Söt them som Grefsta Kunna /
Ar Terten all så liws och Klar/
Man gitter ey liwsare sunnit.

6. Sanct

6.

1. 5. 19. Sanct Påwel råder hwar och en
 Ther han til Theffåla skriffuer/
 At ingen migh skal göra meen/
 At iagh förqwafd ey blifwer.
 Zan önskar at wij samman Tre/
 Soos hwar behålle blifwe/
 I nästa Christi tilkommelse/
 När han skall önen giffna.

7.

Job lærer folcket kånna sig/
 Fast ådlar ås så mon wara/
 The hafwa wål Siål doch icke Migh :
 Zwadh wil tu här mot swara :
 Lås tolste flock och tjonde fång/
 Och tigg ther til Gudz nåde :
 Och rjff så bort the hedna präng/
 Låt se at Skriffen råder.

8.

Jagh är substans och war else/
 Ther om förnust bör tjåas /
 Om Thet allen gör Filjelsen
 Tå må ey åsnen blyjas.
 Ty honom hindrar ingen Skål/
 (Som Tron sker bland the lærde)
 Emådan han haar både Krop och Siål
 Och wet hwadh är åfårde.

9.

Ge. 1:26. Zwar Sidlenmes enfaldigheet/
 För bådome of skal gillas/
 Zwar wore tå Gudz Sansfårdigheet/
 Om thesse Ord må spillas.
 Ther Gudhi sijn Trefalligheet
 Så sade : Låtom of göra
 Menniskian effter wår ljfheet
 Som trefalt wålde må föra.

10. Om

10.

Om thet så svinger David Flert
Vthi sijn åttonde wisa
Ther here wij toglar yppenbart
Som kunna war Gudh högst prisa.
Woot of i a fallar han siälana få/
Mån sitta kropparna tysta
Slit qv dt här David om sin Såd/
Som kallad är Adam hin sidste.

11.

Zernes/ hwar fick han se mitt lins
At han slit skrifwa wine
At Anden är thens högstas hws
Som siälen är Andens näste.
Ther heter iagh bå Nus och Mens
Medh ni gh får siälen quithet
Oskäligt Diur han äliest nämns
Och weet aff ingen wjsheet.

12.

Ja få i Skrifften åto the
Som sueta thijt hedna Tiära
At the ther icke kunna see/
Ther Gudh teer the fast lära
Ja fastare än arme stödelös Blär
Aff then the myckit gädas
Then ända får aff elden war
När Tierun i hetanom brädes

13.

Ty råder iagh nu hwar och en
The lekte som the lärde/
Ja män och quinnor i gemen/
I hallen off bätter wärde/
Oss/ oss som Gudh haer aldrastörst/
Efter sit Beläte skapat;
I tåmien Kroppens lust och törst/
At siälen ey blir förtappat.

B ij

14. Mån

14.
Men Rötet står ther tvert emot/
Går ey från gamla wanan/
Så at wij sem alzingen Bot/
Ty följer en ewigh Bane:
Dåg lyda Siälarna ey wårt råd/
Ty Rötet har them fast fångna:
The tänkia ey dår ens vpå/
At them skal illa gånga.

15.
Medömkan drifwer off ther til/
At wij ther öfwer qwjde.
Jesu tilkomst man önska wil/
Then wij nu dagliga bide.
Och siungom hans Barmhertigheet/
Zeligh förvthan ånda/
Zeligh i ewigh ewigheet/
Zeligh som off hjüt sände.

VI.
Om thenna Tjdens
Zilstånd.

I.

Jagh frögdar migh i ZERkan/
Och är så hierteligh glad/
At han har migh så hjärtan/
Och bland så lång en rad/
Besökt medh sina Nåde/
Af blott Barmhertigheet/
Meddelt aff sino Rådhe/
Swadh han wil hafwa tedt:

2. O=

2.
Otänkt är thet hos allom/
At iagh slöf ring en Man/
Skal vthi thylikom fallom/
Thet så som ingen fann/
Thet fordom war försiglat/
In til then Sidsta Tjdh/
Och fins än nu inwiklat/
Sör them som häfda Id.

Dan. 12:
4. 11.

3.
Han sielf som hafwer Myktan/
Til hämd och Wedergäld/
Han har aff Näden mykta/
Såsom war föremålt/
Nu vthi thenna Stunden/
Sitt helga Namn til pröjs/
Tänkt på the Try Förbunden/
Och gjort migh ther om wöjs.

Deu. 32:
34. 35.

Exod. 2:
14.

4.
Abrahams rijke Löfte/
Nu yppas margelund;
Thet har sitt råtta Syfte/
Som mättar närr om Sund.
At man slökt rått vthtyder/
Kan ther aff lätt förstås/
At Isak merker Lyder/
Och Jaakob Jogan Gås.

5.
Nu wet man vthaff Skallet/
Som Lyder har vthspridt:
At Babel är ju fallet/
I första och andra Strid:
I förstånne aff föll Behmen/
Ifrå then Skökian Kom/
Ther efter såsom strömen/
Måst Tydfland vndan Kom.

6. Be

Betänk nu om then Tridie /
 Som fins i Texten främst :
 Han binder giord om midien /
 Och kallas aldra sämst.
 Ett Låjon aff Noelanden /
 Thet bår en ypnad Bok :
 Ther i hwilas hans Ande /
 Som giör i Skrifsen Flok.

Up. 14: 7. Wiß tjdend och Nymäre /
 Alt om then siösta stund /
 Weet Lejonet frambara /
 Thet twiße ingalund.
 Thet wißer ut the twänna /
 Som Babel ha förstördt /

21: 8. 9. Them Esaias nemner /
 Slicht sågh och hade hördt.

Up. 10: 3. R/ Rytande Lejons rösten /
 Som ypnade boken har /
 55. Then finner man i Texten
 Johannis vppenbar.
 Ther aff Kan skönjas wida /
 Zwem Christns i sin Stad /
 Har tagit ut at sprida /
 Hans Ord in til hans Dag.

4:7. Effterst står then först höres /
 9: 11. En Örn medh trånna we :
 Then första mon ta röras
 1:18. När han sina Tyklar teer.
 Then förra bårs at Döden /
 Han bagsas i sotana T.
 Oav. Scheol bår Helvetes glöden
 r. Som ryker Dag och Natt.

10.

Sedan tå Komt Johannes/
Som Nemistio liknan bår. 4:7.

Om Lyder kan thet sannas/
Som sägs om Oren ther.

Sidst Kommer then först nämnes/
At hwar ey fatta må / 14:6.

Vthan then wen Gudh stämmer/
Han kan thet allena nå.

11.

Fremst står then yterst Kommer/
Som Jeremias teer / 8:7.

Aff them som bod a gladh Sommar/
Hwar Christen åt them leer.

I Behmen hördes Swalun/
I Saxland Tranun war /

I Norland vthan dwalan/
Hörs Duvan vppenbar.

12.

Ogon som Duvan wåna/
Hår Nu wårs Herres Brud /

I all ting honom tiåna/
At hennes högsta Skrud.

Ty heter hon Jonathi/
I Salomons högadicht / 5:2.

I Storkens tijd Tammathi/
Thet år hennes Brudestriff.

13.

Kansaka hans ARITHI/
(Thet år / Jagh hafwer börgt)

Ther står Jonathi nitt i /
Duvan blie nu försörgd :

Achothi Systren Kära/
Vpwaites aff Swalun först:

Ragiathi wennen Kära/
Glåds ån widh Tranuns rost. 14. Se

- 14.
- See än ett Lius theslifest
 I Jeremie Skriff
 Ther talas om try rijken
 Som storma Babel styft.
 Aff Mennis ått Germanai/
 Bohemer Ararat /
 Aff Asehenes Scanziani:
 Men Meder ödat platt.
- 15.
- Joh. 21: Tre resor Kristus sade/
 Til Pådar : Gød min får:
 15. The Lamben han får hade /
 Til Sytningz Zussen får/
 16. Gynnarne födde Lyder/
 17. Lambdigra sytas här:
 Johannes ändan bidar/
 Til thås han Kommen är.
- 16.
- Äm edher lyster nimma /
 Genom Johannis Glugg :
 Ther syns bland Diuren glinma/
 Try Mät medh salan Dingg.
 Tu synas nästan tömda/
 Thet tridie skiftes här :
- Upp. 6:
 6. Zwetmätet sielf han gömde/
 Som framdels thet frambär.
- 17.
- Äm än för gluggen framme/
 Ther blänkta penningar två:
 Luc. 10: The äro wist the samme/
 33. Som werden männe få/
 Thermedh thenläkt e tiäntes/
 Som föll i Röware wäld:
 Til Zwetet en thera wäntes.
 För en warr Dingget sålt.

18.

De Twänne Witnen sanne / Ap. II:3.
 Som äre tu Testament/
 I them kom liffzens Ande / 1396. II.v.
 När Grekiska Textn bleff känd/
 The stege på benen stinna /
 Tå när Zebraiskan want : 1530.
 Nu biuds them himmelske sinne / 12.v.
 Tu nim här hwadh tu fant. 1644.

19.

Alt år thet sant som finnes / (1000.)
 I Skriffthenes sidsa bok /
 Thet lönsta i henne ninnes /
 Är hennes älfte flok :
 Then tridie thet näst följer / 14:
 Then bår off önskat fram /
 Allenast ett han döljjer /
 Medh ordning åt och fram.

20.

Först om then tridie spordes / (600.) 1396. v.9.
 Som står bland Anglar tree
 Then kom ther näst som tordes / v.8.
 Sina fiskar i Ausburg tee : 1530.
 Nu then medh tiden föret / (1568) v.6.
 Ljust *εὐαγγέλιον*
 Thet hela werlden rårer /
 Medh sit *αιωνος*
 Evange-
 lion.
 Aionion

21.

Christus thet Lamber rena / (30)
 Syns stå på Zions full / 14:1.
 Bland Teknade Christna allena /
 The äro ther frögde full :
 Som hwete hämtade samman / 14:14.
 När Anden hon får sin gång /
 Then Daniel gör til gamman /
 I tolfte flok och fång.

- 14:17. Gudz wredes Press och winand (7.)
 Fast annan tjdoh angår 600.
 20.v. Sexhundrad år man finnand
 Samt medh et Tusend år
 Ifrå thet helga staden 1000.
 Som heet Jerusalem
 Kom i then sidska Staden.
 Förstörd til hws och heem. 74.
 1674.

VII.

Om then minsta Him=
 melen.

1.

Iagh sjunger om then minsta/
 Som fins i himmelen/
 Och wil så gå thet ginstä:
 Min Gudh tin Nådoh förlän.
 Tu yppa nu min sinne
 At iagh thet rätt frambar
 Och giff så androm Nimmeth
 At fatta hwadh lærdt är.

2.

Och thetta är thet första /
 Som iagh här tea wil:
 Ma. 5:19. At Christ är sielff then störste /
 Ier 31: Ty han haat macht ther til/
 34. At alla Budh fulborda
 Som Gudh haat förelagt
 Swad see och göras borde
 Mat. 5: Som Christus sielff haat sagt.

17.

3. Hans

3.
Hans ord them bör man fatta/
Ty at the äro sann / II:11.
Then Minsta mon han skatta/
Satt höger än Sanct Johan/
Som Christum mände Döpa/
Nidh vthi Jordans strand/
Och honom före löpa/
Och wijstan medh sin hand.

4.
Alt thet tå Christus sade/
Vthtyder Sanct Johan: B:25.27.
Then som thet kallet hade /
Han wore Elias sann.
Ty minsta Buden twinga /
Wårs Herres fötter wist:
Och then ther weet omtinga/
Han Kommer aldra sidst.

5.
Nu är han wist förhanden/
Som fötterna skijter sär:
Then senere står på stranden/
Then högre på hafwet är:
Hafwet är Jannedalen/
Och landet paradys?
The wijsa hans Mandoms Allen/
Märk thet så blije tu wjs.

6.
Besinna wål sielswa orden:
Migh/ migh gafs alla Macht/
I Himmelen och på Jorden/
Them haff i större acht. Vp. 10:
Alt thet tå mon iagh troda/ 2.
Som Gudh gaff migh til pall:
Mitt Säte tå må tu skoda/
Som stråfs öfwer himmelen all.

7.

War nu här war om tiden/
 När högra foten brann/
 Ther frå fins wenstre skidin/
 Tuhundrade Trettio trån.
 Ther kan ru nu begynna /
 Och se hwadh tå är händt :
 Ty tå mon foten brinna/
 När Sussen wardt vpränd.

230.

1415.
A. C.

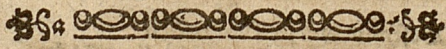
8.

Rätt så och sammalunda/
 Skal medh then wenesta see/
 Innan få är tilstunda/
 Thet så tijn ögon se :
 Och ther aff tå förnimma/
 Swilken then Minste är/
 Som i then sidsta tåmen/
 Thet sidsta bodet bår.

1445.

9.

Elias Twängen lossar/
 Wist budh för Herren min :
 Men werlden här mot trossar/
 Swar följer Wilien sin/
 Slit Affgudh at förstöra/
 Thet kostar Christet Blod/
 Thens som thet skal vthföra/
 Christ gifwen ther til Modh.

VIII.

Om hterste Tiden.

I.

Guds Ord wil iagh beröma/
 Thet är min Saligheet/

Som

Som migh kan leda och göma/
Vtur mijn Vselheet.
Han sände migh sin Ande/
Vthaff sin himmels högd/
Sit nidh vthi Norlandet/
Hans hwila/ år mijn frögd.

Za, 6: 8.

2.
Hans namn så wil iagh prisa/
Sör hans stora Mildheet/
Som migh thet tältes wisa/
Swadh han haar föresedt/
Och migh för andra sina /
Som kunskaps ryktet wät/
Haar låtit luset skina /
Som ringast bland them är.

3.
Gudz Ord wil iagh vthföra/
Vthi then willa werld/
Och srestom thet kungöra/
Som han migh hafwer lärdt:
Han lossen nu mijn Tunga /
At iagh medh yppnom Munn/
Om hans Nådhs Kunde siunga/
Och tyftas ingalund.

4.
Sör: Jesaias känner /
At lagen siglad är/
In til Gudhs kenne swenner/
Och Gudhs hoos Mosen swät /
At Hånden är i Göme/
Och Jeremias bödh /
At Boken hofs i ströme /
Ther i skrefs Nödhs och Dödhs.

8: 16.

Deu. 32.

34.

yl: 63.

60.

5.
Se : Daniel reknar stunden/
Vthi sin Tolste flock/

v. 11.

När

Når Giöman warder sunnen /
Vidh Natons Skine L. d.
Ap. 9:4. Johannis siger: Skriften
15. Gløt vp ur Ilven Grat /
11:11. Som Quidt stiger vp ur Griften /
Och lättnas widh en Skatt.

6.

10:6. Märck · Tiden är nu vthe /
Da. 12:7. Swår then på streduen stodh:

Ap. 5:5. Fa M I L L I a e X I V D e,
10:3. Et Lejon medh feit modh /

9. Then ypnings Boken lista /
Sår ypin i sin hand:

Can. 2: Ja / Turtur Duvans Eysla /
12. Npas nu i vårt Land.

7.

Ap. 9:12. Ett wee är reda framskridit / 1396.
11:14. Thet andra sliker snart: 1647.

Gudh wil man hafwa bidit /
At hans Ord blifwe quart
Sår nakkas sorgh och jänner /
Som Christus hafwer sagt /
Then all wår swagheet kanner /
San styre Satans Nach.

8.

San är ännu ey bunden /
Som många hafwa tenckt /
San rasar ån fast then bunden /
Wil medh sigh haffua senkt /
Bort nidh vthi Afgrunden /
Them han här haffuer fränkt
Ty han weet nu aff stunden /
Swadh i hans Skäl är stänkt.

9.

Dog skal Gudz ord först klinga
Om wida werlden all /

Som

Som Zonan vnder wingan/
Sin Barn haan hemta skal/
Och ta skal Anden komma/
pa thenna Jännerdal/
Och ta skal Zöken Toma/
Bindas medh Mörksens qwal.

10.

När han ta lägs i Bandom/
Och nider i fulon vräks/
Ta hemtas stat aff landom/
Sexhundredt Sertio Sex/ 666.
Steppund aff Gulle rena/
Thet får wär Salomon/
Zonom skee prjns allena/
Zan är wär Siälamen.

11.

Men märk hwadh Herren sade
Och Marcus teknat har
Zwadh han ta fortat hade
Thet fins i thetas Swar
Som smulur i Korgana boro/
Ther wisas ofz Korg för Zhr/
Först Siu så Tolff the woro/
Som sterstädz skrifwir ståår.

13: 20.

8:19,20.

1666.

7.

1659.

12.

1647.

12.

I Siu weet Daniel tečna/ 8:4.
Zwar Smnlu som ther i bårs:
Ezechiel Tolf mon tečna/
I Tingunde Tridie vers/
Ther Nitton helige Stäfwer /
Mon göra Sexhundred och Sia/
Sampt fyro sin Tjo ther öfwer:
Tålyktar och Turtur T V.

IX.

IX.

Om Inra Menningens
fruchter.

1.

Jagh Nytiar Gammalt Änne/
 Och gör en Wijsa Ny:
 Årpssträngen wij här stånne/
 Nymäret tar swar gny.
 Bistånd Aff Rikets Guden/
 Wij tiggjom tryggeligh/
 Rätt siunga om skönsta Bruden
 Ett Minne tarweligh.

2.

Wår Brudh är Sielen wåna/
 Brudgunnen Anden står/
 Medh Christi Ande enat/
 Zan samt medh henne bår/
 Sliß Barn som Funna wånda/
 Al sorgh så Frasteligh/
 I thetta wårt elände/
 Til glädie rjfeligh/

3.

I långdwis Paulus tecknar/
 Them som han wille tee/
 Allenast mon han rekna/
 Tre millan tre och tre.
 Aff them äre Söner twånne
 Mån Dötrana äro siu/
 Aldren giffs ey ulkånna
 The födas ymst ännu.

4. Bår

4.
Kärleken är then ene/
Hans Broder heter Frid/
Systren är Frögdens rena /
Ther näst Långmodigheet /
Mildheet och Godheet följäs /
Och Tron ther brede widh /
Sachtmodigheet ey döljäs /
Rysheet i hugh och qwidh.

5.
Sanct Peder bant them sanman /
Som blomster i en Krans /
Bödh them til boot och gamman /
Som systrar i en Dans :
Så gör och tu min Kära /
Tagh widh en slika Frudh /
Fölg ihessa hälgons Lära /
At tu må tackias Gudh.

6.
Låt dygd i Tronne finnas /
Ther i Bestedligheet /
At ther är Måttan inne /
I henne Toligheet ;
Låt vihi Toligheten
Finnas Gudhachtigheet /
Och i Gudhachtigheten
Sann Dubbel Kärligheet.

7.
Beproff tigh sielff min Kära
Om någon felar tigh
Bland them här talde ära
Tu får then wisseligh
Låt Siäl och Andä samias
I Christo tackias Gudh
Låt Kroppens lusta tamias
Så wäns tu widh Guds Budh.

C

8. Kät

8.
Rätt genom sitta öfning.
Tå blir tu ren och pur/
Delachigh vthan töfning/
Aff högsta Gudz natur
Om tu flyr Fögligh lusta
Som är förgengeligh/
Wån tigh moot henne rusta
Medh Gudz Ord stadeligh.

9.
Wår wille är en Affgudh
Then største i werlden är
Ty han gör måsta Afstrud
Ifrän Gudz Lära står
Ty bidie wij i Bönen
Tin wille Fader see/
Ther effter följer lönen/
Som en sigh ther mot teer.

10.
Tijt wånd nu all tin Anslag/
At tu må tackias Gudh/
Han recker tigh blide Handragh/
Tigh felas ingen skend :
All dygd och heder främia/
Når tu besitar tigh/
All Fögligh lusta tåmia/
Bönhörs tu wisserligh.

11.
Zwar tu ther i är Trågin
Och bedz Gudz Andes brand
Så leder han tigh wågen
Och hindrar all motstånd
Tungt synes Fötet döda /
Når öfningen hals ey rätt :
Med Början följer möda
Men wanen gör alt lätt.

12.

Gör tu som Nächtergalen
Som sitter vthi en Dur
Medh sång han sigh hugswalar/
Råds intet Sylt och Vr:
Rätt lika så min Duva/
Wåns tola all motgång.
Wat willigh willian Kuwa/
Så giörs ey stunden lång.

13.

Then nigh har låtit fånga
Ic sielff then tigh har giordt;
Tijn hâr the åro fast många/
Lel feller han sliĳ ord;
At ett aff them ey faller
Orefnat nidh til Jord
Then sigh til Christum håller
Hans Rätt blir wida spord.

X.

Nichtenstaps Har- pan.

I ggh svinger om en Harpa /
Hon hafwer Strånger siu;
The åro wål stinne och skarpa/
Men himmen åre dogh liuf.
Then första åre Samtycket /
Som börjar Nichtenstap;
Sörvthan thetta Srycket /
Blie snart en fiendstap.

C ij

2. Wäst

2.
Nåst thenna sitter Kärleek/
Zan höres aldrabåst/
Thet wället Resbens förleek/
Som sitter hiertat nåst
Then Strengen lockar barnen
Ifrå sin Far och Mor
Om thet ån skedde medh harmen
Ja dñt thet Maken boor.

3.
Gällindet är then tridie/
Som är Wålwilligheet /
Then låter sigh nödigt bidia/
Zörs strachs medh lufsigheet.
Och är alt som then betan/
Som går aff Solen klar /
Kärleken/ wil tu wetan
Är Solen vppenbar.

4.
Ähtenskaps bandet fierde/
Thet är Tiånstfittigheet.
Ty såled säja the lärde
Aff sin diupsinnigheet
Ther har man gagn aff wermen
Ther hwar gör annan godt
Ther spør man aldrigh harmen
Ly heller någon spott.

5.
Nåst Flingar stiftligt leffnat
Som är then femte Strång
Sast effter Gudz Örd jånnat
Then fordrar Achtafång/
Är/ thet then ene hyggies
Widh makens dygdigheet
Och ingalunda styggies
Widh hins ofstligheet.

6. Om

6.

Om edher tåckes höra/
Man står på sierte Strång/
Han haer slätt intet göra/
Vthan om åchta Sång:
Han heter sänn Lennytta/
Ther hwar nöjes åt sin/
Wcer ingestådes flytia:
Ja / Gudh wålsigne min.

7.

Registret man här åndar/
Med sünnde Staff och Strång;
Ty sencht sambeten ländar/
Til Färligh åchta Sång.
Når åchta folk then höra/
At han så ljufligh år
Så slå the på the förra
Och spela in mer och meer.

8.

Gudh som then Zarpan gjorde/
Och gaff the strånger Sin;
Han gifwe at man sporde/
Hüt såndes alla nu;
Sit namn til loff och heder/
Och oss til större Band;
Thet år thet man ombeder/
Genom wår Grefserman.

9.

Giff oss o Gudh tin Nåde/
Tin Färlig låt oss få/
Bliff medh i Råd och Dåde/
At han sikh kofsa må/
Medh althöns frögd och fågnat/
I san Gudh achtigheet/
Vnder tin Guddoms hagnat/
Och styr til Saligheet.

C ij

10. Tu

Tu Wisa som iagh qwäder /
 Gaf ut i flere Land /
 Iagh tror tu mångan gläder /
 Medh tina wissa Band.
 Gud; Ordning iagh til styrke /
 Jämwäl hans helga And;
 Låt se at tu Kant yrkia
 Then fram som nyttiad Kan.

XI.

Om Wägen til Lifzens
Trä.

1.

Ge. 3:9. **G**Ut Wägen wil iagh siunga /
 3:22.24. Som bär til Lifzens Träet;
 Ap. 17. Gudh ymne nigh Kerubs Tunga /
 22.2.14. At Turken och Kändes wedh /
 29. Och så all folk i Werlden /
 Som än mon wille gå /
 At hwadh här är å färde /
 The wille ther achta vppå.

2.

Gen. 3: **N**är Adam wart vth trängder /
 23. Sit nidh vr Paradis /
 Då wart then Stigen stängder /
 Ther om än dagliga quids:
 Ap. 4:16. Dit stältes Wachtare fyra /
 9:14. Som Fallas Kerubim /
 Ge. 3:14. The wårda then Stigen dyra /
 E ze. 10: At ingen slipper ther inn /

20.

3. Then

3.
 Then ey haat Örnawingar/
 Ther är rätt Christendom/
 Then sigh ey sielſwan tvingar/
 Och bliſwer aff otand from.
 Ty ſielff är then en Ande/
 Som Gudi ſämies nämst:
 Siälen är Kalwen tande/
 Granda kötet ſämst.

Ief. 40:31

Da. 7.4.

Memis-
ſtia.

4.
 Then förſte i Bokenne ſidſta/
 Är Lejon/ hin Andre en Kalff;
 Then tidie hon migh wäfte/
 Är lif en Memisſtio ſielff.
 Jagh börjar här å then ſierde/
 Ty han har Nyklar två:
 Allſt kan ingen lärdet/
 Then leden rätt förſtä.

Ap. 4.7.

1: 9. 6.

7.8.

5.
 En Örn tā är then ſamme /
 (Ty ther står A E T V;
 Then Texten han är lammer/
 Ther man läs A N G E L V.
 Then thet wil wiſſare wetta/
 Kan löte i Jeſu Bok:
 Gene 2 Tryck thet rätta/
 Sidſt i then ottonde ſtock.

9:13

Ap. 8.

v. 13.

6.
 Latines Tert vulgata:
 Så och then Spriska medh/
 The båden thet tillare /
 (Magni ſammaled.)
 San iagh hwadh war å färde/
 Och ropade vp i gall:
 Try Wee vthöſſuer Weulden/
 Så börjades förſt afffall.

C iij

7. Mär

Ap. 9:2: När Affgrundz Brunnen vplästes/
 A.C. 331: Vthkom en Hednist Rök/
 7. Or Röken påvesta prester/
 324. Thet meera i Texten sök.
 Ap. 15:7 Then Ornen monde och skipta
 Eze. 10: Medh skälom Plågor sin:
 7. Zan är och then wäctarne stifte;
 Mat. 24: Dhen Tredie mon höras nu.

34. 35. Ty först tå Kom Johannes/
 A. C. 1396. Then Bömerne kalla hufz.
 Om honom thet wist sannes/
 Joh. 5: Zan war ett brinnande Lius/
 35. Som lyser wågen sanne/
 Som bår til Paradis.
 Ap. 11:19 Liungelden war tå framme/
 Mat. 24: Som bår i Skrifften prüs.

27. Inmänniskio hann han syntes/
 Ap. 4:17 Then främst i egden kom:
 1396. Zan satte först til pyntes /
 Thet papelögustka Rom/
 Ies. 21:7. Zan war then Riddaren raske/
 Som främst kom på ett Örs;
 Och mone så Babel antasta;
 Som widt om werldenne spörs.

9. Ther näst kom Luther å Wagnen/
 Och ropade vp i gall;
 At papel står medh skammen/
 Vthi sitt andra fall.
 Then Tredie medh sinen sene/
 Kamelen Kommer sidst.
 Ty så mon Skrifsten mena:
 Och fins medh tiden wist.

11.

Gudz Wagn är Ordet sielfwa
 Som haffwer fyra hiul /
 ¶ Mon thet dñt vth hwälfwa/
 Som Gudh wil vthan pul.
 Thet första är sielfwa Boken/
 Vthi then heliga Skriff;
 Then andra wisar flocken /
 Thet tridie är Verfom ljft.

Eze. 1:
 5, 10, 9.

12.

Thet fierde är sielfwa Ordet/
 Ther saken gäller vppå:
 Ther i är kunnigt wordet/
 Swadh skaffuen sambla må.
 Se theria är bland the fyra/
 Allen then innersta deel;
 Ty helt Ziul monne the giöra/
 Så säger Ezekiel.

I: 15, 16.

13.

Näst Blixten hördes Röster/
 För portom dageligh/
 ¶ Scholor och aff Prester /
 Som wisa samma stigh:
 Then stigen han är tränger/
 Then wele ey alle gå /
 Then brede dårar många/
 Som then mon lita på.

taM 7:
 14.

14.

Näst Zussen kom Luterus /
 Then han mon förespå:
 Then ey har samma Lärn/
 Zan måste wist vthesta.
 Zan kom i Orastärke /
 Och närmera stodh i wård.
 Apostla lärn märkia
 The Tolff i Tämpelsens Gård.

I. c. 15.
 17.

I. Co. 7.

15. 21. 25.

15.

Et Låjon aff Norlande /
Är stått i tredje wækt.
Och är rått nu förhanden /
Som Skriften haffuer sagdt.
Som en Tordön thet Ryter /
(Ja Sin the höres än här)
Slut tiden medh framflyter /
Som Johans Namnet bär.

16.

I Daniels mål thet rena /
Skriffs thet medh Stavar ser
Thet talet han ther mon mena /
I Tolfte och Elfte går. (1290.)
Zebraiska låset thetta /
Bör hafwa och Wykelen slik;
SK EOL är then medh råtta /
Som Jagh vr Skrifstenne fik.

17.

Arhemtaren wij här letâm /
I samma REFAIMS Dal.
Simson som boor i ETAM
Medh Johans namne Tal.
Hans Slagswård Afne Kästan
Then Klingar som Gudh wil:
Then man som then må håfta /
Han finnes nåppligh til.

18.

En Turtur är han nånder /
Som höres vthi wårt Land.
Aff Jeremia känder /
I ottonde floct försann.
Nåst för tå hördes Tranan /
Medh Luthers Klang och Röst.
Sör honom quittrade Swalan /
Som wächte Zussen först.

19. Men

Men Storcken wij nu wänste/
 Hijt nedr aff Himla Högd :
 Som Jeremias mente/
 At komma medh Sommars frögd.
 Han är then förste och sidste/
 Then Ornen här talades om v. 7.
 Först när han v. x. vthwiste/
 Sidst när wij säjje : Kom/Kom.

Thet sker medh en Jordbåfning/
 Then sex sin gåtin är/
 I sidste Bokenes Tekning/
 Och Texten witne här.
 Ty först så syntes Blixten/ a. C. 1396.
 Näst Kösterne Tordön Kom.
 Men Haglet är thet sidste/ 1673.
 Som Texten talat om.

Thet är then fämte wården/
 För Lijfzens Träet är stält :
 Nämligh Swerdjäggen hårda/
 Som Kiljer twennu suelt :
 Thet sker medh Siäl och Anda/
 Som thet Skola Kiljas är :
 För Aggien åter hin andra/
 Såt Kroppen sitt ända måt.

Sit Hof mån Ornen föra/
 Up i sit ägna Bo/
 Swar Siäl som Bot männe göra/
 I Paradjs at ro.
 Ty samme Ornen qwicke/
 Som är thet fjarde Diur/
 I sit äreborna Rike/
 Gör han ny Creatur.

1. K. 8:6. I Salomons Tempel dyra/
 2. Kr. 5: 7. Och innersta Satatur /
 Ther finnas the alle fyra/
 The förra omtalde Diur:
 Ther the Gudz Ark monne hölja/
 Medh sina wingar Ser.
 Exo. 25: 22. Ther kungior Gudh sin wilja/
 Swadh hwarion förelägs.

- Thet Korset är Gudz Säte/
 Som wingarna giöra ther;
 Förbundet ey förgåte /
 Then som här Korset bär.
 Thet högsta och thet bästa/
 Som Kerub lära må:
 1. Co. 2: 2. Är Kristus then korsfästa/
 2. Som skriften petar på.
 10. 5: 39.

- I sielfwa Templet inne/
 Hörs theras kallelse /
 Från Altars hörnen rinna/
 Som wij aff Texten se:
 Ap. 9:13. Inijonde Barelse lasset/
 Swadh Trättonde Kärven mår:
 At hwardere blir förläffat /
 Or Elvenne hwar sit år.

- Ia Inkiones tårar tråga /
 Aro the som kallade them:
 At hemnas Babel sega/
 Som henns häller i Fläm.
 Then Inkian är Gudz församling/
 Och Babel en Kättare Skock.
 1. Tim. 3: 7. Min Textens siunde samning/
 I Luce; attonde flock.

Men ute på prästegården/
 Der hittas allena tre/
 1. Kon. Vthi sin wissa orden/
 6. 36. 7. Aff Wagnana kan man see:
 29. Som boro Råglar tje/
 Ut sköta Offren ren:
 Der aff då kan man sja/
 Här wara ey Cerubs hem/

Här tre personliga wistas/
 Och singa then fierde loff:
 De neka thet alt kan mistas/
 Och saka thet görs behoff/
 I gårdenom höras Lunden/
 Aff Cherubins wingar snell/
 Thet är från högsta Guden/
 Nu. 7. Så sägher Ezechiel. 1:24.
 89.

Märcf än min Wån itt Vnder/
 Fremst i den sempre flock/
 Aff Salomons höga funder/
 Vthi hans wjsebof/
 חלבי Der finnes itt Ord som lyder/
 HaLaBi wål bekänt/
 Det är om man thet tyder/
 Min Miölk / å Swensko wändt.

Tre Stawar i HaLaB äro/
 De wjisa vth deras Nampn/
 Som Miölkens nyttia lära/
 The Barn the bära i Samn/
 300s off sljē Miölk ey tryter/
 Ex. 3. 8. Som loffuades fordom Tjdh:
 Et Land der honung flyter/
 Thet wentes i annat läff/

31.
Ett ord A R I Thi finnes/
I samma versen stå:
Ther i Skördanden ninnes/
Then Brudenne glädia må
ARithi / Jagh haat vpsturit/
Brudgunnen säger så.
Thet hemliga tjt är burit/
Näst versen lyder så

32.
A gladda Zuffens timar/
Achothi Syfter min/
Ragiathi min wån sigh rimar
Medh Lutters lius och skän.
I Tredie år Ionathi /
Mijn Duva är thet sagde/
Sulkomliga min Tammati /
Ar Bruoenes skönsta pracht.

33.
När man A R I T H I reknar/
Tå fins thet Åhret vpå/
Som Daniel i tolfte reknar/
Tå Anden sit Mål så.
Som Gudh förfiglat hade/
Alt in til Duvans tjdh:
Ehuru the sigh winlade /
Som Skriften tydde medh sit.

34.
Som Duvan bar Tymåre/
Til Noach i Arken förer:
Så teer hon och ån ren Lära/
Swadh hon om Lösningen spør;
Medh sitt Ionathi dyra/
Wiser hou til hållorråt/
Först 6. så 7. så 4.
På Bibliste Cabale sätt.

35.

Här aff är burt å taga/
At ingen Lära är/
Som Gudi mon behaga/
Förvthan thesses här:
Som Christum then förståsta/
För Medlare kånna allen:
Then som wil amman fresta/
Han gör sikh ewigt meen.

36.

Ty må nu hwar sikh frögda/
Som fö jer Thessas Ton:
Och intet vidare slögda/
Om tryggare Religion.
Ty Christ är Wågen enda/
Som bår til Saligheet;
All prÿs förvthan ånda/
See Gudz barmhårtigheet.

37.

Tu Wÿsa som iagh sungen/
Sår ut i flere Land/
Sprid tigh i alla Tungor/
Loffsiung Gudz Ördning san;
Then efter sina orde/
Sår somt här låtit se:
Han thet och wist fulbordar/
Swadh han ån årenar tee.

38.

Ty sanne prøvas Trenne/
Som han har stålt i Wakt;
Så tror man och the Twånne/
Wist skola bete sijn macht.
Then förre år skördemannen/
Medh Daniels yrersta Tal: 1335.
Then Senare år Wijn Mannen/
Når pressen trampas skal. 1673.

39. Then

2° Krön

3: 4.

Gen. 6: 3.

2° Krö.

5: 12.

1546.

120.

1666.

4771.

39.
Den sitigt söker han sinnet /
Sörwisso i Skrifsten stå:
Des heliga Tempelses Tinne/
Til hundrade ringu nå / 120.
Beträngenes Stund fins lifa/
Som gaffz i Noe tijdh:
Trumetas må ingen twika/
Christ kommi sin Syston blidh.

40.
Swadh är man då mån teckna/
När som Lutherus dogh:
Der efter kan man räkna/
Så fins förödanden nogh.
Bland Tecknen Christus lärde/
Syns det och wara itt/
Matthei Tingu fierde/
Trettijonde Marsen är tedt /

41.
Som Domars sitta å Säte/
Man Christum sija får/
När femtonhundrade måtte / 1554.
Sin femtjo fyra åhr:
Der efter wäntes boten / 120.
In til Wijnanden wist / 1674.
Ty yren är satt til Roten/
Sidst stonas ey heller Qwist.

42.
At Trådth mån stå i fahra/
Der witnar Gystrous EE/
4771. M dh Sifreor fyra klara/
Emillan Jämfillda Streck
Först 4. så 1. det sidsta/
Der euillan twenne sin/
När hon först mände brista/
För Alyffuaren mitt i tu.

43. Thet

43.

Thet skedde när man mon teäna/
 Jämpt Sexton Hundrade år : 1600
 Här aff då kan en rekna/
 När Xren åt Roten går :
 Rät även året samma/
 Som Daniel före skref :
 Och då war Dagen framme/
 När Su ggaren kallat bleff.

44.

Ty Ekens Sifror göra/
 Tre Wikur och Tretton år : 113
 Då låt sigh Naden höra/
 1613
 At Tiden en Ända får.
 I samma Sifror speglas/
 Man se thet siunga törs/
 Swadh är Gud; Son mon någlas/
 Och höjas å Ekfors.

45.

När Årsens Tal aff drages/
 Då lefdes Korsens qwar : 4771
 När Korsens Tal aftages/
 777
 Då blir man året war : 3994
 Ty räpna medh sin Räkning/
 Är millan Otto och Ser : 777.
 Try högsta år Jesu tekning/
 888.
 Try lägsta om Wuldure sägs. 666.

46.

I Korsens Räkning fånges/
 777.
 En Nykel år wänna Lås : 331
 Dåd öfwa är Helvetes Angest/
 446.
 Dåd nidra åt Döden fås.
 Se detta kan lättelig minnas/
 Aff Metu- dals namn;
 Och Korsens krafft besinnas/
 Af Christi vithäcta samn.

47.
Jesu min Frögd och Krona/
All werldemes Saligheet/
Sör alla har du y Konat
Vebsta sif Särligheet.
Dån Vägen Du har wandrat/
Som bär til Lifzens Trå/
Ledsaga nu migh och andra/
At söka din wissa Siät.

48
Du Gudh som siter at Döma/
Högst öfwer Kerubim/
Du wille alt Mörker töma
Medh döns Ansichtes Rin.
At the som wille fara.
Här aff besinna sifh/
Vndwika sådana fara/
Och leffua ewinnerligh.

49
Loffsiung Eliz Ande/
Giff nyck i Siertat in/
War kraftigh i de andra/
Intagh både Modh och Sin/
At rätta Wägen wandra/
Til Målet Lifzens Trå.
Lufft finnes mångahanda/
Bäst Wägen Roar A.

XII.

Plågingen.

1.

DR Birtas Nijonde Kista/
 Och Samtonde Låda wij så/
 Ded wij åi förr aff wiste/
 Ther teer off Skriften så:
 At Tre åro Swars Zions Delar/
 Och Tre som plåga them/
 Ther medh de wele dån hela/
 Och föra them Låta hent.

Apo^o 9:
 15.

2.

Först Låtiaren den wij mene/
 War Böniske Johan Zuff/
 Han låkte Anden allena/
 Som är rätt antropus.
 Ty Anden är altid qwicker
 At sökia ther han wet bäst/
 Johan är folke låker/
 Ty Låke de sänias måst.

1396
 Mennt
 skian.
 Ap. 4: 7.

3.

Sönämst bland alle Diuren/
 Är Menniskan othan twist:
 Bland randa är styra Tiuren/
 Och dån war Luther wist.
 Han mon den Kalven tånna
 Som låknas widh wår Siäl/
 Och henne medh Andanom sänia/
 Så tåctes hon Christo wål.

1530

D ij

4. Men

4.
Men bland otände Diuren/
Gals Läjonet aldrastämst:
Helst för then Stywa Naturen/
Och ljätas Rötens näms/
Den thet skal twinga och wunna/
Och sänna medh öfra Tu/
Han äger ha stywesta sinnet/
Och thet mon tarvas nu.

2^a Sa:
17: 10.

1645

5.
Högst fryga och Rönia fierran/
Mon Ornen vnder Sky/
Sägör Gud; Son stor Herren/
Bland alla Gudar frö.
De som här äro så fäste/
Medh Andanom wordne ett/
Dem förer han i sit Näste/
Och gör them mödons qwitt.

Exod:
1y: 4.

1467

6.
Klart thetta aff Paulo blänker/
Vthi hans förra Bref/
Thet han sina Thessala skenker/
I sista Onskan han skreff:
31 23^a At Kroppen och Anden göra/
Att Siälen en Lyvelös Brudh/
Tå wil Brudgunnen hemföran/
Och Syllan i Drotninga skrud.

Vp 20:
7.

7.
När Bruden har hoverat/
Medh honom Sex Tusend år:
Tå höra sant Nymäre/
Att Ornen Lösning får.
Thet sker alt wid thet Stället/
Ther Ewa swikin bleff/
Han bentar än sanma spelet/
Som Moses för om skreff.

Ge: 3:
4.

8. Der

8.

Der blir man Swårdet warse/
Som Wårdar Ljfsens Trå;
Gudz Ord är hwar man tarffe/
At Winna Ormen medh.
Ther wil han bli tilbodin/
Som han Gudz, Son tilböd/
Affwister och mer ej lidin/
Blir han til Swassa glöd.

Eph. 6:
17.

Mat. 4:
9.
Vp. 20:

9.

Ty ther tå blifwer han Wunnen/
Ther han wår Modher swet:
Och sådan åndelöst bunden/
Efter släkt hårdan lek.
Tå måste then Bocken fråne/
Bort båra allas Synd/
Den han sigh manne förtiena/
Medh swick så margelund.

Le. 16:
22.

10.

Men Bunden mon tå ledas/
I sköneste Kammaren in;
Rätt så ey annorledes.
An Gullet göms i Skryn/
Dår om fins ingen Saga/
Swadh hon ther inne får:
Ny heller hwadh jånner och plåga/
Then får som vthe står.

I. Cor.
2: 9.

35(0)50
F

D iij

Kaxc.

KAXE Euaſt aſaſion ſaſatos לנש

3: D 20. v. 6. Diſant 20. v. 9. v.

X	600	ε	5	α	1	θ	9	ψ	300
α	1	υ	400	ι	10	α	1	ζ	1
ξ	60	α	1	ω	800	ν	50	5	30
ε	5	γ	3	ν	50	α	1		
	666	γ	3	ι	10	τ	300		331
	7	ε	5	ο	70	ο	70		7
	659	λ	30	ν	50	ς	200		324
	12	ι	10						
	647	ο	70		991		631		
		ν	50		577		136		
			577		1568				

Johan. Refaim Etam Ariti Jonati Crux

11. Diſ. 15. 17. ver. 33. ver. 34 45.

ι	10	γ	200	υ	70	ζ	1	ι	10	ς	6
π	5	ε	80	ι	10	γ	200	γ	6	α	1
ι	6	ζ	1	υ	9	ι	10	ς	50	υ	400
π	8	ι	10	□	40	γ	400	γ	400	ε	100
ν	50	□	40			ι	10	ι	10	ο	70
	50		331	129						ς	200
	129					621	476				
						674	777.				

Den

Then 5. Wifan fungen såsom
Gudh står i Gudz församb. etc.

Men alle the andra/
Såsom

Daghen ifrån oss strider/
Eller

Gudh Fader wele wij priffa/ etc.

Min Gud och Fader käre/ etc.

O Gud hwem skal iagh klaga/

Waker vp i Christne alle/ Waker
vp medh etc.

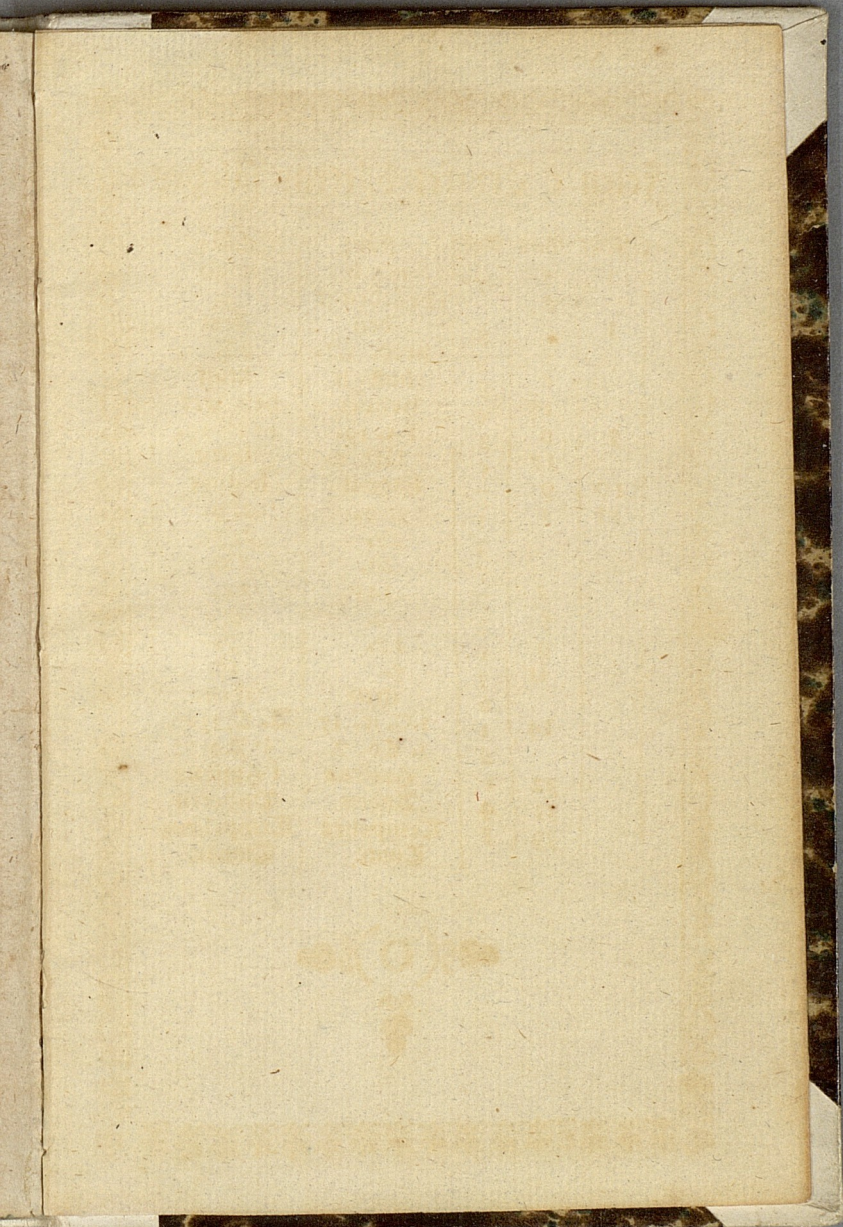

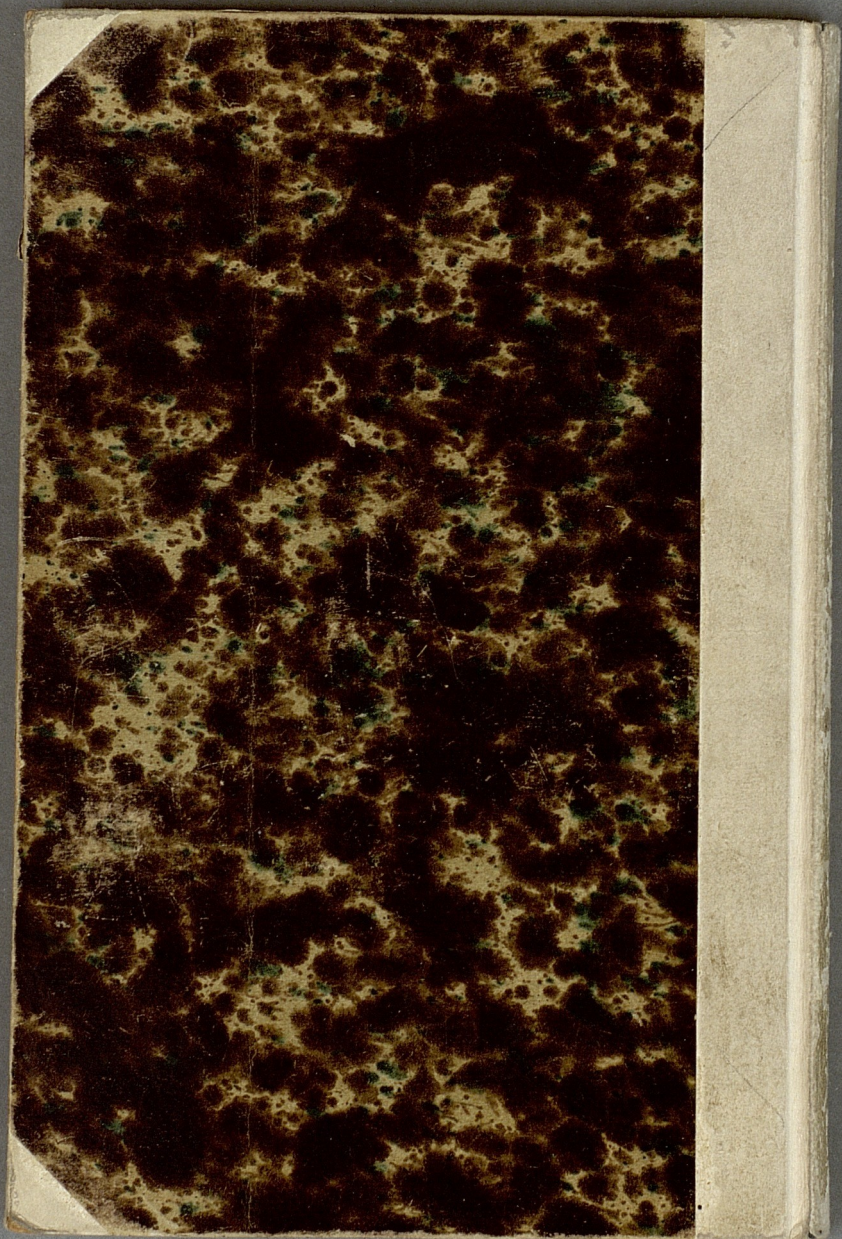
Felen i Trycket bästas således :

Blif	Verö	Rad	stär	Läas
1	5	7	mlah	migh
	8		ibrädden :	i:
3	2	8	den	dem
	5	8	bräd. 2.2.	22.
	6	8	lunfligh	liffig
	18	8	helwet	helt wet
5	6	6	1 5. 19.	1. 15: 19.
	17	2	läft e	läfte
IO	9	5	hagnat	hågnat
FI	1	7	3: 9.	2: 9.
		1	27.	2: 7.
		3	29.	19.
		5	14.	24.
	2	7	9.	8: 1
	5	2	17.	7.
	9	1	5.	15.
	11	3	them	them
		6	1.C. 15. 15	A. C. 15: 17.
	14	1	1. Co. 7.	1. Ro. 7:
		8	Zuffens	i Zuffens
	32	1	Anden	Ynderen
	33	4	Tempelses	Tempelsens
	39	3	Timne,	Tinner,

—(O)—

www.books2ebooks.eu